ל) בתוספתא דמקואות פ"א ה"ח ועי בפיי רבינו שמשון בפ"ב משנה

ב. ב) ובכת"י: ומדדוה.

נוסף: למפרע. וכ״ה בכמה

ראשונים], ד) [בכת"י:

מ"ל (תוספתל דתרומות

יא:ן, ו) ן בכת"י: ובעל,

ונכאה דכל"לו. ז) וזבחים

כה: ע"ש סנהדריו כח:

() [בכת"י ובילקו"ם רים

ט [ככנות וכינון של נים פנחס נוסף: צר ילחק], מ) תמורה ה:, נ) [יתכן

שהוא ר"ש בן לקיש] [וכ"ה בכת"י ובירושלמי], [ס [בדפו"ר וברש"י ר"ף:

דלמשפחותם], **ע**) [במדבר

ל) [בדפו"ר וברש"י רי"ף: הנולד], ק) [ברש"י רי"ף: הולד חלל], ר) [לקמן

פסיק אחר עבדן, ס) ת"י

פטיק ממו עבון, של נדיק א) [בדפו"ר לי, וגראה דכנ"ל], ב) [נראה דיש

להוסיף וכו'], ג) [ל"ל כדקאמר. רש"ש. וכע"ז

בתוה"ר], ד) [ביבמות יד ע"א ולקמן עה ע"ב ועיין רש"ש], **ה)** [וע"ע מוס׳

יבמות מט. ד"ה שמעון],

סו ע"ב. ובדפו"י

יליף לה], ש

נ. יע ש פוט ין, [לקמן סח ע"א],

ו], ש) [בדפו"ר וכל"ל. ויש ליתן

שסיה],

דכנ״ל], **ג**) [בכת״י

צג א מיי׳ פרק י מהל׳ מקוואות הל׳ ו טור ש"ע י"ד סי׳ רא סעי׳ עא: צד ב מיי׳ פ"ו מהלכות בי ב תיי פין תואנטונ ביאת מקדש הלי י: צה ג מייי שם הלי א:

צו ד מיי׳ שם הלכה י: ה מיי פי"ט מהלי איסורי ביאה הלי טו טוש"ע אה"ע סי' ח סעיף א ב ג: צח ו מיי שם פט"ו

הלכה ב טוש"ע שם סעיף ד: מעיף ד: צמ ז מיי שם הלי א

טוש"ע שם סימו ד סעיף יג: ק ח מיי׳ שם הל' ד טוש"ע שם סימן ח

:סעיף

תורה אור השלם

 וְהָיְתָה לוֹ וּלְוֹוְרְעוֹ אַבְּרִיוֹ בְּרִית כְּהֻנֵּת עוֹלְם תַּחַת אֲשֶׁר קַנֵּא לֵאלֹהָיוֹ תַּחַת אֲשֶׁר קַנֵּא לֵאלֹהָיוֹ וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרְאֵל: במדבר כה יג במדבר כה יג 2. בְּרֵךְ יִיְ חֵילוֹ וּפֹעַל יְדָיוּ

תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנֵיִם קֶמְיו וּמְשַׂנְאָיוֹ מִן יְקוֹמוּן:

3. וּבָאתָ אֵל הַכֹּהֵן אֲשֵׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמֵרְתְּ אַלְיו הָגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אַלְיו הָגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אָלהֶיךּ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִיָּ רְיאַרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יִיְ לַאֲבֹתֵינוּ לֶתֶת לְנוּ:

. דברים כו ג 4. לְבֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אַת בַּרִיתִי שַׁלוֹם:

. במדבר כה יב

מוסף תוספות

א. כיון שלא נודע לו מסולו ראוחה שעה. חומ׳ פסולו באותור שעוד. מוסי סלח"ש. ב. כדקתני בהדיא מקוה זה בחזקת שלם היה טומד. שס. ג. ומשל דר"ט לקרבנות ואודי לי מיהת . בקרבנות קאמר, ואמר ר"ע לא. לשנ"ח, ד. דאילו לר"ע אפילו מחייבי לאוין הוי ממזר. ריטנ"ח. דכהאי גוונא קרי הלכתא פסיקתא בב״ק [קב.]. מוס׳ יכמות מט. ד"ה שמעון.

תום' ר"י הזקן מגורה. מגורת מים כמין בריכה. של דיוסקום. שם אדם. מטהר. דאמר השתא הוא דחסר וכשטבלו בו היה שלם. מטמא. דלא שאין טבילה. ביחיד. בא אחד ואמר מדדתיו ונמצא חסר נאמן דעד אחד נאמן באיסורים. ביחיד. דא אחד ואמר רעל מוח בא אחו ואמו בעי מום הוא נאמן. שלח אחוי. אם אינך בעל מום הפשט ונראה. מתני'. תופסין בה. ואין עבירה. בנישואיה שלא אסרה

חייבי לאוין.

אמר רבי מרפון משל לעומד ומקריב על גבי המובח. וא"ת מאי משל הוא זה הרי במשל אפי׳ נודע שפסול היה בשעת עבודה אפ״ה עבודתו כשרהא כדמוכח בסמוך מקרא ובכי האי גוונא גבי מקוה

אם נמנא שמדידתו היתה תחלה בטעות טהרותיו טמאות למפרע אפילו לר׳ טרפון בואור״י דבתרתי פליגי פליגי בטהרות שנעשו על גביו למפרע מר אזיל בתר חוקה דמקוה ומר אזיל בתר חוקה דאדם ובשלא נודע חסרון המקוה למפרע ם [ופליגי נמי בטמא שטבל במקוה ולאחר זמן נודע שהיה חסר באותה שעה שטהרותיו טהורות למפרע ואהא מייתי המשלן ופליגי נמי במקוה שטבל בה כהן ועבד עבודה ובאו עדים והעידו שהיה המקוה חסר קודם הטבילה רבי טרפון אומר

> ובן חלולה ואהא קאי המשלג: שלח ואחוי. תרגוס של והפשיט ושלח (ויקרא א) מכאן יש להוכיח דכל דבר שיכול להתברר עד ה' נאמן עליו ואפילו עד א' מכחישו: ולזרעו אחריו בין זרע כשר בין זרע פסול. ובריש מכילתין

כשירה העבודה מידי דהוה אבן גרושה

(דף ד.) אמר וורע אין לה אין לי אלא זרע כשר זרע פסול מנין ת"ל וכו׳ משמע דלשון זרע לא משתמע אלא כשר וי"ל דשאני הכא דורעו מיותר דהוה מלי למיכתב ולבניו שהרי בבנות לא שייך ברית כהונה ולכך דרשינן מיניה אפילו זרע פסול אבל התם אינו מיותר שהרי התם יש אילו בת כמו בן:

בל מקום שיש קידושין ויש כו' וכל מקום שאין קירושיןט ואיזה זה זה הבא על אחת מכל העריות שבתורה. נראה לר"י דהך סתמא אמיא כרבי שמעון המימני דאמר בסוף פ' החולך (יבמות מט.) יש ממזר מחייבי כריתות ולא מחייבי לאוין וכה״ג קאמר הכאד ועוד נראה לר״י דהלכה כי הך סתמא אע"ג דאיכא סתמא אחרינא ביבמות (דף לב.) כר' עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר משום דמתניא גבי הילכתא פסיחתא דקידושין ה ועוד דמלינו בהרבה מקומות כי האי סתמא כדקתנים התם (יבמות דף יד:) פשיטא בני חייבי לאוין כשרים נינהו ועוד תנידי איזהו ממור כל שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת משמע דלא הוי ממזר אלא מחייבי כריתות י:

מתני׳

על דעתך שאדם הולך אצל כהן שלא היה בימיו אלא זה יכשר ונתחלל בעל מום דעבודתו פסולה מנלן אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא ילכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום ייכשהוא שלם ולא כשהוא חסר והא שלום כתיב אמר רב נחמן⁶ וִ"ו דשָלום קמיעה היא: **כותנר'** מּהכל מקום שיש

ור' עקיבא "מטמא אמר רבי טרפון מקוה זה בחזקת שלם יהוא עומד מספק אתה בא לחסרו אל תחסרנו מספק אמר רבי עקיבא אדם זה בחזקת ממא הוא עומד מספק אתה

מנא אמינא לה דתנן שאמר ר' שמעון מעשה

במגורה של דסקים ביבנה שהיתה עומרת

בחזקת שלימה סומדדו ונמצאת חסירה כל

מהרות שנעשו על גבהי היה ר' מרפון ממהר

בא למהרו אל תמהרנו מספק אמר רבי מרפון משל לעומד יומקריב על גבי המובח ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה בשעבודתו כשירה אמר רבי עקיבא משל -לעומד ומקריב ע"ג המזבח ונודע שהוא בעל מום ישעבודתו פסולה אמר רבי מרפון אתה דימיתו לבעל מום ואני דמיתיו לבן גרושה או לבן חלוצה נראה למי דומה אי דומה לבן גרושה ולכן חלוצה נדוננו כבן גרושה או כבן חלוצה אם דומה לבעל מום נדוננו כבעל מום התחיל רבי עקיבא לדון מקוה פסולו ביחיד ובעל מום פסולו ביחיד ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים דבר אחר מקוה פסולו בגופו ייבעל מום פסולו בגופו ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים אמר ליה ר' מרפון עקיבא "כל הפורש ממך כפורש מן החיים האי בעל מום שפסולו ביחיד היכי דמי אי דקא מכחיש ליה מי מהימן אלא דשתיק ודכותיה גבי בן גרושה ובן חלוצה דשתיק וקתני מקוה פסולו ביחיד ובעל מום פסולו ביחיד ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים ואביי אמר לעולם דקא מכחיש ליה ודקאמרת אמאי מהימן דאמר

ליה שלח אחוי והיינו דקתני מקוה פסולו בגופו ובעל מום פסולו בגופו ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים ובן גרושה ובן חלוצה דעבודתו כשירה מגלן אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא יוהיתה לו ולזרעו אחריו בין זרע כשר ובין זרע פסול אבוה דשמואל אמר ימהכא ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה אפילו חוליז שבו תרצה רבי ינאי אמר מהכא ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם שוכי תעלה

כהנת או לויה הולד ישראל. יש למשפחותם לבית אבותם כתיבש: אלמנה לכ"ג. יש קידושין ויש עבירה דקסבר קידושין תופסין בחייבי לאוין י: אחר הפגום שבשניהם. ל) שנולד מפסולי כהונה הולד ש פסול וכן בן ממזרת לישראל ממזר וכן בן ממזר מישראלית ממזר וכן בת נתינה לישראל נתין ובן נתין מכשרה נתין: מכל עריום שבחורה. של חייבי כריתות: הולד ממור. בגמראי מפרש לה: הולד כמותה. ולד נכרית נכרי ואם גיירוהו הוי גר כשר ואינו ממזר: ולד שפחה. עבד ששחררו

מנה המינה לה. דחין עד החד נחמן בדבר ערוה לפסול וחפילו חין לו מכחיש: מגורה. מגורת מים כמין בריכות מים כדחמר בבבח

בתרא (דף סו.) לא מכר את המגורות של מים: של דיסקים. שם אדם

או שם מקום שביבנה: בחוקת שלימה. ארבעים סאה: היה רבי

טרפון מטהר. דאמר השתא הוא

דחסר ובשעה שטבלו בה אדם וכלים

שלימה היתה: מטמא. דלא ידעינן

מאימת חסרה ונמצא שאינה טבילה:

שעבודתו. שעבד כבר כשירה. לקמן

יליף לה: בעל מום שעבודתו. שעבד

כבר פסולה ואפילו היה שוגג. לקמן

יליף לה: מהוה פסולו ביחיד. בא

אחד ואומר אני מדדתיו ונמלא חחר

נאמן דקי"ל (גיטין דף ב:) דעד אחד

נאמן באיסורין: ובעל מום פסולו

ביחיד. בא אחד ואמר בעל מום הוא

נאמן ולקמן מפרש לה: מאחרים.

מחמת חמו: שלה חחוי. אם חינך

בעל מום הפשט בגדיך ונראה והיינו

דקתני בעל מום פסולו בגופו שנוכל

לברר הדברים וכן מקוה חסרונו לפנינו: והיתה לו ולורעו אחריו וגו׳

בין זרע פסול. חלל. ולכתחילה לח

קאמר דהא מחולל קרייה רחמנא

שנתחלל מקדושת כהן: חולין שבו.

חללין שבו חללין שבשבט לוי דקרא

בשבט לוי כתיב: ובעל מום דעבודתו

פסולה מכלן. אם עבד בשוגג דאילו

במזיד כתיב (ויקרא כא) אך אל הפרוכת לא יבא וגו' ולא יחלל את

מהדשי אלא עבד בלא ידיעה מנלן

דלא מכשרינן ליה מהאי קרא דוהיתה

לו ולזרעו 'אחריו: הנני נותן לו.

לעיל מוהיתה לו כתיב אלמא בשלימים

הוא דאכשר: מתני' כל מקום

שיש קירושין וחין עבירה. שהקירושין

תופסין בה ואין עבירה בנשואין שלא

אסרתה תורה עליו: כהנת לויה

וישרחלית וכו'. לוי שנשה כהנת הו

ישראלית בנה לוי וכהן שנשא לויה

וישראלית בנה כהן (ולוי) ישראל שנשא

בעליו כשר ומותר בישראלית:

מוסף רש"י

ונודע שהוא בן גרושה. כהן חלל זר גמור הוא, דכתיב בכהן הנושא גרושה (ויקרא כא) לא יחלל זרעו, שמחללו מדין כהוגה (פסחים עב:). ברך ה' חילו. בכהנים כתיב, ישימו קטורה באפך וסמיך ליה ברך חילו, חללים שבו חילו, (פסחים עב:). כל שיש קידושין. כל מקום שהקידושין מופסין, ויש עבירה. נאומן קידושין (חחורה ה:).

> קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הזכר ואיזה זו זו כהגת לויה וישראלית שנשאו לכהן לוי וישראל יוכל מקום שיש קירושין ויש עבירה הולד הולך אחר הפגום ואיזה זו זו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הריום ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין וכל מי שאין לה עליו קירושין אבל יש לה על אחרים קידושין הולד ממזר ואיזה זה יזה הבא על אחת מכל העריות שבתורה יוכל מי שאין לה לא עליו ולא על אחרים קידושין הולד כמותה ואיזה זה זה ולד שפחה ונכרית: גבו' כל מקום שיש קידושין אמר ליה רבי ישמעון לרבי יוחנן כללא הוא דכל מקום שיש קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הזכר הרי